

Rømninger

Hvor, hvordan og hvornår skal der efterlyses?

Fare for liv og helbred: Politiet skal altid kontaktes og der iværksættes altid en efterlysning. Politiet kan tilbageføre den unge uanset anbringelsesgrundlag.

Anbringende kommune skal orienteres ved alle rømninger, uanset bekymringsgrad.

Politiet kan kontaktes ud fra nedenstående kriterier:

Domsanbragt: Politiet skal kontaktes og der iværksættes en efterlysning. Politi skal tilbageføre den unge.

Tvangsanbragt: Politi kan kontaktes, hvis det vurderes hastende og barnet/unge ikke forventes at komme hjem af egen drift. Politi kan bistå kommunen ved anmodning og træffes den unge af politiet kan politiet bistå med tilbageførsel. Såfremt det ikke vurderes hastende, skal anmeldelse gå direkte til anbringende kommune.

Frivilligt anbragt: Politiet kan kontaktes og bistå med en passiv efterlysning, men er ikke forpligtet til at søge barnet aktivt, medmindre der er fare for barnets liv og helbred. Politiet har ikke hjemmel til tvangsmæssigt at tilbageføre barnet.

Socialtilsynet: Opholdsstedet skal af egen drift – og uden unødigt ophold – give socialtilsynet oplysninger om bekymrende forhold og hændelser i tilbuddet. Det er tilbuddets konkrete vurdering, hvorvidt der er tilstrækkelig bekymring.

Ved kontakt til politiet er følgende informationer vigtige for den videre vurdering:

1. Hvilken akut bekymring er der for den unge? Suicidal / fare for liv eller helbred / ulykke
2. Hvordan er den unge anbragt, herunder anbringelseskommune? Frivilligt / ved dom / UKN / tvangsanbragt
3. Hvad har opholdsstedet selv gjort for at lokalisere den unge? Og hvad forventes politiet at gøre?
4. Forventes den unge selv at vende retur?
5. Hvad tid er den unge konstateret rømmet (bortgået) - og hvem havde sidst kontakt og hvor?
6. Har den unge udtrykt hensigt med rømningen – og hvor vedkommende vil søge hen?
7. Har den unge tidligere været rømmet – og hvor blev vedkommende fundet?
8. Hvordan har den unges adfærd været op til rømningen?
9. Hvilken påklædning havde den unge på (signalement)?
10. Har I et vellignende foto af den unge – og er der samtykke til offentliggørelse i pressen?

Politiet vurderer ud fra jeres henvendelse, om der skal oprettes en passiv eller skarp efterlysning på barnet. En passiv efterlysning: oprettes hvis man ikke er akut bekymret for barnet / den unge. Fx hvis der er en forventning om, at vedkommende kommer retur. Politi kan efterfølgende fremsende en underretning til anbringende kommune, hvis det findes relevant.

En skarp efterlysning: oprettes hvis man er akut bekymret for barnet / den unge eller der forelægger en afgørelse om anbringelse ved dom – UKN eller Tvangsanbringelse. Når der oprettes en efterlysning, så bliver barnet / den unge efterlyst i politiets systemer og vil blive efterlyst i alle landets politikredse.

Husk altid at give politiet besked med det samme, hvis I selv finder barnet / den unge, eller hvis vedkommende af egen drift vender retur til jeres institution.